

er jo ældre patienter, er faldet fra 700-800 patienter årligt i 1990'erne til nu 200-300 patienter årligt.

Det var et økonomisk nødlidende sundhedsvæsen, SR-regeringen efterlod sig. Og jeg synes, det er direkte pinligt, at man nu forsøger at puste sig op, forsøger at nedgøre de markante forbedringer, VK-regeringen allerede har gennemført – forbedringer, som vil blive fulgt op af nye forbedringer, en ny kræftbehandlingsplan, flere strålekanoner m.v. Benægter Socialdemokratiet, at der er sket en glædelig og mærkbar reduktion i antallet af færdigbehandlede patienter, der venter på et kommunalt tilbud?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg tror, fru Ester Larsen ville være enig med mig i, at det patientforløb, man får, ikke er ligegyldigt. Man kan jo køre nok så mange patienter igennem, hvis det er sådan, at ressourcerne til den enkelte patient samlet set tynder ud. Derfor giver jeg ikke noget for de tal, fru Ester Larsen her trækker frem, intet.

For den virkelighed, som de, der står ude på de enkelte afdelinger: på de enkelte sygehuse – det være sig sygeplejersker og læger og andet sundhedspersonale, sundhedsassistenter osv. – oplever, er, at der i øjeblikket sker en vridning til fordel for de operative afdelinger, fordi man her har mulighed for at få andel i de penge, man efter DRG-taksten får fra Løkkeposen, og det gør man ikke på de områder, der ikke er incitamentsstyrede herfra.

Enhver, der kender til sådan en økonomistyring, vil sige, at det fører flere ressourcer derover, hvor man lægger en ekstra gulerod. Det betyder så, at der er en række patienter, der oplever et dårligere patientforløb igennem deres indlæggelse på hospital, specielt på de medicinske afdelinger.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er det fru Charlotte Antonsen, og efterfølgende kan vi nå hr. Bent Bøgsted. Og det bliver den sidste.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne vende tilbage til en, synes jeg, meget interessant sag, som hr. Frank Jensen blev spurgt om af fru Pia Christmas-Møller, nemlig Socialdemokratiets miljøpolitik. For vi har jo for nylig i Europaudvalget oplevet, hvordan Social-

demokraterne busede frem og ville sikre truede hvaler i verden og tvang regeringen til at stemme imod et japansk forslag om vågehvaler. Men efterfølgende har vi jo så kunnet se, at der pludselig er sket en kovending i den sag.

Kl. 16.25

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Frank Jensen: Hvordan udformer Socialdemokraternes deres miljøpolitik? Er det afgørende, hvor mange sæder man kan få i Folketingets udvalg i konstitueringsaftalerne, eller interesserer man sig for hvalerne?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Ja, det er nøjagtig det samme spørgsmål, og jeg gentager gerne: Den nuværende regering kom i 2002 og forelagde Europaudvalget, at man skulle stemme imod det japanske forslag om at nedgradere visse vågehvaler fra det generelle forbud, der er mod fangst af hvaler.

Det var altså den nuværende regering, der indstillede, at vi skulle stemme imod. Det gjorde vi, det støttede Socialdemokratiet. Så kommer man altså nu, den samme regering, og anbefaler, at man undlader at stemme. Og så er det, vi siger, at argumentet i 2002 var, at vi ville stå stærkere sammen med vores europæiske kolleger i kampen internationalt for at sikre oprindelige folk adgang til at fange de hvaler, der ikke er truede hvaler, for det er vågehvaler ikke, specielt ikke i det nordatlantiske farvand.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Frank Jensen svarer jo ikke på spørgsmålet, det er derfor, jeg er nødt til at tage det op igen. Jeg var jo til stede i Europaudvalget, det mener jeg i øvrigt også hr. Frank Jensen selv var, og det var fuldstændig klarlagt i Europaudvalget, at denne sag ville bringe os i strid med vores venner i Grønland.

Det, jeg interesserer mig for, er, at Socialdemokraterne alligevel mente, at Danmark skulle stemme imod den 2. oktober 2004, og 3 dage efter, den 5. oktober 2004, ændrer Socialdemokraterne deres holdning og siger: Nå ja, nu må vi hellere undlade at stemme.

Hvorfor svinger Socialdemokraterne i holdningen til miljø, i holdningen til truede hvaler? Er det, fordi der er nogle sæder i klemme i nogle udvalg? Er det det, der afgør Socialdemokraternes miljøpolitik?